

Sygn. akt II K 154/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Jarosław Poch

Ławnicy Barbara Ziębacz

Zbigniew Wypych

Protokolant: st. sekretarz Ewa Nowak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa- Północ w Częstochowie Mirosławy Kaczmarzyk

po rozpoznaniu w dniu 29.01., 27.02., 07.05., 18.06., 03.09., 22.10., 03.12. 2019 r. 15.01.2020 r. w C. (...)

sprawy:

1. A. B. (1) c. H. i Z. z d. P., urodzoną dnia (...) w C.,

oskarżonej o to, że:

I. w dniu (...) roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła (...) Sp. z o.o. w błąd co do spłaty zobowiązania i faktycznej tożsamości kredytobiorcy i podrabiając podpis K. G. (1) na wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej nr (...), a także na wekslu in blanco i deklaracji wekslowej, doprowadziła K. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.738,31 PLN na skutek uzyskania tytułu egzekucyjnego w sprawie (...),

tj. o czyn z art. 310§ 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

2. M. G. (2) z d. K. c. W. i K. z d. K., urodzoną dnia (...) w C.,

oskarżonej o to, że:

II. w dniu (...) roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła (...) Sp. z o.o. w błąd co do zamiaru spłaty zobowiązania i faktycznej tożsamości kredytobiorcy i podrabiając podpis K. G. (1) na wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej nr (...), a także na wekslu in blanco i deklaracji wekslowej, doprowadziła K. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.738,31 PLN na skutek uzyskania tytułu egzekucyjnego w sprawie (...),

tj. o czyn z art. 310 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

1. oskarżoną **A. B. (1) (B.)** od dokonania zarzucanego jej czynu uniewinnia i kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa

2. oskarżoną **M. G. (1) (G.)** uznaje za winną tego, że w dniu (...) roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła (...) Sp. z o.o. w błąd co do zamiaru spłaty zobowiązania i faktycznej tożsamości kredytobiorcy w ten sposób, że podrobiła podpis K. G. (1) na wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej nr (...), a

także na wekslu in blanco i deklaracji wekslowej przez co doprowadziła do zawarcia umowy pożyczki gotówkowej o wskazanym wyżej numerze na dane personalne K. G. (1) i tym samym doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2 000 (dwa tysiące) zł , tj. za winną przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i za to na mocy art. 310 § 1 k.k. przy zast art. 11 § 3 k.k. i art. 4 § 1 k.k. w zw z art. 60 § 2i § 6 pkt 1 k.k. skazuje ją na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

3. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dn. 30.06.2015 r) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej względem oskarżonej **M. G. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby

4. na mocy art. 46§ 1 k.k. orzeka od oskarżonej **M. G. (1)** obowiązek naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. kwoty 2 000 (dwa tysiące) zł

5. na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...)

6. na mocy art. 29 ust 1 ustawy z dn 26.05.1982 r Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. P. – Kancelaria Adwokacka w C. i adw. M. P. - Kancelaria Adwokacka w C. kwotę po 1771, 20 zł (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych 20/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu za obronę oskarżonych A. B. (1) i M. G. (1) w postępowaniu sądowym , przy czym kwota ta obejmuje należny podatek VAT

7. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną **M. G. (1)** w całości od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa

Barbara Ziębacz SSO Jarosław Poch Zbigniew Wypych

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 154/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. G. (1)	W dniu (...) roku w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadziła (...) Sp. z o.o. w błąd co do zamiaru spłaty zobowiązania i faktycznej tożsamości kredytobiorcy w ten sposób, że podrobiła podpis K. G. (1) na wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej nr (...), a także na wekslu in blanco i deklaracji wekslowej przez co doprowadziła do zawarcia umowy pożyczki gotówkowej o wskazanym wyżej numerze na dane personalne K. G. (1) i tym samym doprowadziła (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2 000 (dwa tysiące) zł , tj. za winną przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>I. Oskarżona A. B. (1) w (...) r. pracowała w (...) sp. z o.o., która w (...) r. zmieniła nazwę na (...) sp. z o.o. w C.. Ten podmiot gospodarczy zajmował się pośrednictwem w udzielaniu pożyczek gotówkowych, które polegało na „kojarzeniu” inwestorów, czyli pożyczkodawców, gotowych zainwestować swoje środki finansowe z potencjalnymi pożyczkobiorcami. W potocznym rozumieniu firma była postrzegana jako podmiot zajmujący się udzielaniem pożyczek na procent tzw. chwilówek. W rzeczywistości do obowiązków A. B. (1) należało wyszukiwanie klientów zainteresowanych zaciągnięciem pożyczki gotówkowej, a następnie zawarcie umowy pożyczki, zabezpieczonej wystawieniem przez pożyczkobiorcę weksla in blanco z dołączoną deklaracją wekslową, a w dalszej kolejności zbieraniem rat płatności od pożyczkobiorcy, zgodnie z ustalonym harmonogramem i przekazywanie ich do biura firmy.</p> <p>Oskarżona M. G. (1) jest matką pięciorga</p>	<p>1 Zeznanie świadka R. H.</p> <p>2 Zeznanie świadka K. G. (1)</p> <p>3 Wyjaśnienia oskarżonej A. B. (1)</p> <p>4 Wyjaśnienia oskarżonej M. G. (1)</p> <p>5 Umowa pożyczki nr (...) z dn. (...) r. wraz z wnioskiem o udzielenie pożyczki i pokwitowaniem odbioru</p> <p>6 Deklaracja wystawcy weksla z dn. (...) r. wraz z wekslem in blanco</p> <p>7 Wydruki historii spłat klienta</p> <p>8 Opinia biegłego z zakresu kryminalistycznej ekspertyzy dokumentów</p> <p>9 Protokół oględzin rzeczy w postaci akt postępowania prowadzonego w sprawie (...) (...) w C. (...) wraz z załącznikami</p>	<p>1 K. 48-49, 473-475</p> <p>2 K. 3-5, 491-492</p> <p>3 K. 239-240, 423-426</p> <p>4 K. 426-427</p> <p>5 K. 63</p> <p>6 K. 224</p> <p>7 K. 52-53</p> <p>8 K. 119-196</p> <p>9 K. 79-105</p>	

dzieci, z których w tamtym czasie czworo zamieszkiwało wspólnie z nią i mężem. Oskarżona z trudem radziła sobie z utrzymaniem siebie i rodziny. Miała problemy finansowe, które starała się rozwiązywać poprzez zaciąganie pożyczek w podmiotach, zajmujących się tego typu działalnością. Ponieważ osiągała stosunkowo niewielkie dochody, a jej zobowiązania finansowe rosły, z reguły nie była w stanie wywiązać się z tych umów. To doprowadziło do sytuacji, że nie była wiarygodnym pożyczkobiorcą. W związku z powyższym zdecydowała się zawierać kolejne umowy na dane personalne innych osób, z reguły członków bliższej lub dalszej rodziny.

Taki sposób rozwiązywania problemów finansowych przez M. G. doprowadził do tego, iż poznała ona osobiście A. B. (1).

Pod koniec (...) r. M. G. (1) skontaktowała się z A. B. (1) i w trakcie rozmowy stwierdziła, że jej syn K. G. (1) ma problemy finansowe i jest zainteresowany zaciąganiem pożyczki w wysokości 2000 zł. A. B. (1) poinformowała ją wówczas, jakie są warunki formalne zawarcia umowy w spółce, którą reprezentuje.

(...) r. kobiety spotkały się w pobliżu miejsca zamieszkania A. B. (1). Wcześniej M. G. poprosiła ją o zabranie dokumentacji niezbędnej do zawarcia umowy. Następnie A. B. przekazała M. G. wniosek o udzielenie pożyczki, umowę pożyczki gotówkowej, pokwitowanie odbioru pożyczki, weksel in blanco i deklarację wekslową. M. G. zapewniła ją, że dokumenty zostaną podpisane przez jej syna K. G. (1). W rzeczywistości K. G. (1) nic nie wiedział o planach swojej matki i nie miał zamiaru zaciągać żadnej pożyczki, ponieważ w tym czasie przebywał w Holandii, gdzie pracował.

(...) r. M. G. (1) ponownie pojawiła się w pobliżu miejsca zamieszkania A. B. (1) i przekazała jej wszystkie dokumenty, na których wcześniej własnoręcznie podrobiła podpis swojego syna K. G. (1), o czym A. B. nie wiedziała. Ponadto do dokumentów załączyła kserokopię dowodu osobistego syna. Po formalnym zawarciu umowy A. B. przekazała M. G. pieniądze w kwocie 2000 zł.

Niestety wbrew zapewnieniom M. G. spłaciła w (...) r. tylko nieco ponad 20 tygodniowych rat pożyczki, po czym przestała regulować dalsze

należności z tego tytułu. Wobec takiego stanu rzeczy (...) sp. z o.o. przystąpiła do czynności windykacyjnych.

Ponieważ wezwania do zapłaty okazały się bezskuteczne, zdecydowano się wystąpić na drogę sądową.

(...) r. (...) sp. z o.o. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Częstochowie z pozwem przeciwko K. G. (1) o zapłatę w postępowaniu nakazowym z weksła.

W dniu (...) r. w sprawie sygn.. (...) (...) w C. (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksła, mocą którego nakazał pozwanemu K. G. (1) w ciągu 2 tygodni zapłacić powodowi z weksła kwotę 3738,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3.12.2013 r. do dnia zapłaty wraz z kwotą 664 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Ponieważ K. G. nie odbierał korespondencji, jako że przez cały czas przebywał w Holandii - nakaz zapłaty uprawomocnił się.

(...) r. powód wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty.

Pomimo posiadania tytułu egzekucyjnego (...) sp. z o.o. nie wystąpiła do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

<p>Czynnościami windykacyjnymi w firmie zajmował się T. B., któremu w drugiej połowie sierpnia 2017 r. udało się wreszcie skontaktować z K. G. (1) i powiadomić o istnieniu tytułu egzekucyjnego i jego podstawach. K. G. (1) kategorycznie zaprzeczył, aby zaciągał jakąkolwiek pożyczkę. Następnie w celu wyjaśnienia tej sytuacji udał się do Sądu Rejonowego w Częstochowie i po zapoznaniu się z aktami sprawy (...) doszedł do przekonania, że to jego matka M. G. (1), bez jego wiedzy i zgody, zawarła na jego dane osobowe tą pożyczkę, po uprzednim osobistym podrobieniu podpisu pod dokumentami, niezbędnymi do zawarcia tej umowy. W dalszej kolejności, aby uniknąć postępowania egzekucyjnego K. G. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez jego matkę na jego szkodę.</p> <p>Wobec takiego stanu rzeczy (...) zaniechało wszczęcia postępowania egzekucyjnego.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. B. (1)	Czyn zarzucany w punkcie I aktu oskarżenia, zakwalifikowany jako przestępstwo z art.310 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.270 § 1 k.k. przy zast. art. 11§ 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
I. Działanie oskarżonej A. B. (1) wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i świadomość tej pierwszej, że M. G. (1) podrobiła podpisy swojego syna K. G. (1) na dokumentach w postaci wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej, umowie pożyczki, wekslu in blanco i deklaracji wekslowej, a także że uczyniła to nie mając zamiaru spłacać w całości zobowiązania i w ten sposób doprowadziła w pierwszej kolejności (...) sp. z o.o., a następnie swojego syna K. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.	1 Częściowo wyjaśnienia oskarżonej A. B. (1) 2 Częściowo wyjaśnienia skarżonej M. G. (1)	1 K. 239-240 2 K. 321-322	
1.OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

<p>1.1.1</p>	<p>1 Zeznania świadka K. G. (1) k. 3-5, 491-492</p> <p>2 Zeznania świadka R. H. k. 48-49, 473-475</p> <p>3 Wyjaśnienia oskarżonej A. B. (1) k. 239-240, 473-475</p> <p>4 Wyjaśnienia oskarżonej M. G. (1) k. 426-427</p> <p>5 Umowa pożyczki wraz z wnioskiem o udzielenie pożyczki i pokwitowaniem odbioru k.63</p> <p>6 Deklaracja wystawcy weksła z dn. (...) r. wraz z wekslem in blanco k. 224</p> <p>7 Wydruki historii spłat klienta k. 52-53</p> <p>8 Protokół oględzin rzeczy w postaci akt postępowania prowadzonego w sprawie (...) wraz z załącznikami k. 79-105</p> <p>9 Opinia biegłego z zakresu kryminalistycznej ekspertyzy dokumentów k.119-196</p>	<p>Praktycznie wszystkie relacje pochodzące z osobowych źródeł dowodowych w całości zasługują na wiarę. Zeznania świadków K. G. (1) i R. H. są konsekwentne, obszerne, logiczne i spójne. Znajdują również w całości potwierdzenie w zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji, a także w wyjaśnieniach oskarżonych w związku z czym brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.</p> <p>Jeśli chodzi o wyjaśnienia oskarżonych, to wyjaśnienia A. B. (1) i to złożone zarówno na etapie śledztwa jak i w toku rozprawy głównej, a w przypadku M. G. (1), złożone w toku postępowania sądowego – w całości zasługują na wiarę. W przekonaniu Sądu relacje obydwu oskarżonych są spontaniczne i szczerze. Ich wyjaśnienia wzajemnie się uzupełniają, są logiczne i spójne i w ich świetle nie można mieć wątpliwości co do tego, jak w rzeczywistości wyglądał przebieg wypadków. Co najistotniejsze nie można mieć zasadnie wątpliwości co do tego, iż oskarżona A. B. (1) nie miała świadomości że jest wprowadzana w błąd przez M. G. co do faktycznej tożsamości</p>	
--------------	---	---	--

pożyczkobiorcy i woli wywiązania się z zobowiązania.

Oskarżona M. G. stwierdziła, że nie potrafi wyjaśnić, dlaczego słuchana w toku śledztwa stwierdziła przed prokuratorem, że A. B. (1) miała świadomość, że to nie syn M. G. podpisał się na umowie. Paradoksalnie w świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, tego typu konstatacja nie jest niczym nadzwyczajnym. Zdarzała i zdarza się w niektórych postępowaniach. Niestety niektórym podejrzanym w sytuacji zagrożenia i stresu wynikającego z przedstawienia zarzutów zdarza się twierdząco odpowiadać na pytania przesłuchującego, oczekującego potwierdzenia założonej przez niego tezy. Tak naprawdę, jedyną możliwością dokładnego zweryfikowania twierdzeń i wiedzy osoby przesłuchiwanej na dany temat jest mówiąc nieco dosadnie i wprost zadanie sobie trudu i zebranie szerszych i bardziej wyczerpujących informacji na dany temat. Cel ten można osiągnąć w prosty sposób, a mianowicie, poprzez zadanie większej ilości istotnych i szczegółowych pytań, co zazwyczaj prowadzi do zweryfikowania

		<p>rzeczywistej wiedzy osoby przesłuchiwanej na temat konkretnego zdarzenia. Tego niestety na etapie śledztwa prowadzonego w niniejszej sprawie zabrakło, o czym będzie mowa poniżej, w dalszej części uzasadnienia.</p> <p>Umowa wraz z załącznikami w postaci m.in. weksła, deklaracji wekslowej nie budzi wątpliwości co do jej autentyczności.</p> <p>Natomiast ustalenia i wnioski płynące z opinii biegłego również nie budzą żadnych wątpliwości. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a ich wnioski nie zaskakują w świetle informacji płynących z osobowych źródeł dowodowych.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej M. G. (1), złożone na etapie śledztwa w zakresie w którym twierdziła, że miała świadomość, że to nie syn M. G. podpisał się na umowie k. 321</p>	<p>Jak zaznaczono we wcześniejszej części formularza wyjaśnienia oskarżonej M. G. (1) w tym zakresie (użytego przez nią stwierdzenia), a także oświadczenie oskarżonej A. B. (1), że przyznaje</p>	

Wyjaśnienia oskarżonej A. B. (1) w zakresie w którym przyznała się do przedstawionego jej zarzutu k. 239

się do winy nie są w ocenie Sądu wiarygodne i zgodne z rzeczywistym stanem faktycznym.

Niestety z ubolewaniem należy zaznaczyć i podkreślić, że obydwie oskarżone zostały przesłuchane w toku śledztwa w sposób niezwykle powierzchowny, lakonicznie i niestety niedbale. Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym sprawę musi niestety przypomnieć o fundamentalnych powinnościach, ciężących na organach prowadzących postępowanie przygotowawcze. Celem każdego postępowania karnego jest zgodnie z treścią art. 2 k.p.k. m. in. wykrycie i pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sprawcy przestępstwa oraz zapobieżenie temu, by osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności.

Jednocześnie podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne.

Jak uczą zasady doświadczenia życiowego i zawodowego lakoniczne i pobieżne przesłuchania podejrzanych, zdarzają się i to dość często, zwłaszcza niektórym funkcjonariuszom Policji. Tymczasem, jeśli osoba podejrzana nie korzysta z prawa do odmowy

składania wyjaśnień i odmowy udzielania odpowiedzi na zadawane jej pytania, należy to wykorzystać w celu poszerzenia wiedzy na temat okoliczności inkryminowanego zdarzenia. Zwłaszcza jeśli przesłuchanie odbywa się krótki czas po zdarzeniu i sytuacja nie uległa zatarciu w pamięci przesłuchiwanej osoby. Obszerne i szczegółowe wyjaśnienia są istotnym materiałem dowodowym, a przede wszystkim o wiele łatwiej jest dokonać ich weryfikacji pod kątem prawdziwości i wiarygodności poszczególnych twierdzeń. Tymczasem, przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że obydwie oskarżone w toku śledztwa zostały przesłuchane powierzchownie, zapisy protokołów ograniczają się raptem do odpowiedzi na kilka do kilkunastu pytań, a co gorsza tą ważną czynność procesową przeprowadzili nie funkcjonariusze Policji, lecz prokuratorzy.

Przechodząc do szczegółów nie sposób nie zauważyć, że już sama treść wyjaśnień oskarżonej A. B. złożonych wówczas do protokołu ewidentnie świadczyła o braku jej zawinienia. Wszak oskarżona wyraźnie podkreśliła wówczas, że

„...M. G. przyjechała do niej do domu, mówiąc, że jej syn ma problemy i potrzebuje pieniędzy. Następnego dnia odwróciła wszystkie dokumenty i chyba ksero dowodu. Mówiła, że syn to podpisał. Ja jej zaufałam...”

Skoro tak, to doprawdy Sąd nie rozumie, dlaczego prokurator nie dopytał o wszystkie istotne okoliczności towarzyszące nawiązaniu znajomości między kobietami i zawarciu umowy? Sąd nie rozumie również dlaczego w ocenie rzecznika oskarżenia publicznego treść tych wyjaśnień stanowi dowód uzasadniający podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Fakt, że A. B. przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu nie jest wbrew pozorom całkowicie zdumiewający i zaskakujący, jeśli nie umknie z pola widzenia fakt, że to właśnie w trakcie pracy w (...) sp. z o.o.(później (...) sp. z o.o.). A. B. nie tylko nie stosowała się do zasad formalnych obowiązujących w firmie przy zawieraniu umów, lecz dopuściła się szeregu przestępstw, korzystając zapewne z okazji, którą była niedostateczna weryfikacja treści tych umów przez pracodawcę i dążenie do osiągnięcia zysku za wszelką cenę.

Ja wynika bowiem m.in. z odpisu prawomocnego wyroku skazującego A. B. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o.o. poprzez wprowadzenie w błąd swojego pracodawcy co do danych personalnych całego szeregu osób, rzekomo zawierających umowy pożyczek, podrabianie podpisów rzekomych pożyczkobiorców w celu użycia za autentyczne wielu umów, a także przywłaszczenie powierzonych jej pieniędzy z zawartych umów pożyczek (k.466-467).

Sam fakt wydania takiego wyroku nie przesądza jednak o winie oskarżonej w niniejszej sprawie. Wbrew pozorom o winie tej nie przesądza także gołosłowne twierdzenie M. G., co do tego, iż A. B. rzekomo miała mieć świadomość faktu, iż dokumenty nie zostały podpisane przez syna M. G.. Podobnie jak w poprzednim przypadku, przesłuchujący M. G. prokurator również niestety nie zadał sobie trudu, aby szerzej pogłębić i wyjaśnić tą kwestię rzekomej świadomości A. B., co do osoby pożyczkobiorcy. W przekonaniu Sądu Okręgowego dopiero obszernie i szczegółowo

	<p>przesłuchanie oskarżonych przed sądem pozwoliło na wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy i to w sposób nie budzący wątpliwości. Porównanie treści protokołu przesłuchania oskarżonych przez Sądem i przed prokuratorami niestety nie wymaga dalszego szerszego komentarza.</p> <p>Skoro M. G. nie znała wcześniej bardzo dobrze A. B., nie łączyły ich wcześniej bliższe relacje koleżeńskie, czy przestępcze, a potrzebowała pieniędzy, to nielogicznym, niezrozumiałym i wręcz zdumiewającym byłoby wtajemniczenie obcej osoby w realizację przestępczego zamiaru. Wszak obowiązkiem A. B. było dbanie o interesy finansowe podmiotu, w imieniu którego zawierała umowę pożyczki, o czym przecież A. G. wiedziała.</p> <p>Biorąc wszystkie przytoczone powyżej okoliczności pod uwagę oczywistym jest, iż przywołane na wstępie fragmenty oświadczeń i wyjaśnień oskarżonych na wiarę zasługiwać nie mogły.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Punkt 2 części dyspozytywnej wyroku	M. G. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd Okręgowy przyjął iż oskarżona M. G. (1) swoim działaniem wyczerpała dyspozycję art. 310 § 1 kk w zw z art. 286§1kk w zw. z art. 270 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk. Zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny i judykatury dokumentami uprawniającymi do podjęcia sumy pieniężnej w rozumieniu art.. 310 § 1 kk są takie, z których posiadaniem wiąże się prawo do otrzymania określonej sumy. Do tej kategorii należą także wszystkie rodzaje weksli w rozumieniu ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 – Prawo wekslowe (Dz.U. z 2016 r., poz. 160; zob. postanowienie SN z 5 kwietnia 2017 r., III KK 121/17, LEX nr 2298276). Ponieważ M. G. (1) przypisanego jej czynu dopuściła się wyczerpując jednocześnie znamiona przestępstwa oszustwa zasadnym stało się także przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji			

prawnej z art. 286 § 1 kk (zob. Ćwiąkański, Zoll t. III s. 856; Błaszczyk, Królikowski, część szczególna kk t. II s. 917).

Jednocześnie Sąd przyznaje iż dokonując w ślad za prokuratorem kumulatywnej kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonej także w zw. art. 270 § 1 kk, popełnił błąd, ponieważ zgodnie z utrwalonymi poglądami zarówno doktryny jak i orzecznictwa art. 310 kk stanowi lex specialis w stosunku do art. 270 § 1 kk (patrz m.in. wyrok SA w Lublinie z dnia 30 marca 2000 r., II AKa 41/00, Prok. i PR – wykl. 2000, nr 10 poz. 23).

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
X	1.6. Uniewinnienie	Punkt 1 części dyspozytywnej wyroku	A. B. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Poza stwierdzeniem oskarżonej A. B. (1) że przyznaje się do dokonania zarzucanego jej czynu i stwierdzeniem oskarżonej M. G. (1) że A. B. (1) miała świadomość tego iż dokumenty nie zostały podpisane przez K. G. (1), które to stwierdzenia z przyczyn wskazanych już powyżej zostały uznane za niewiarygodne – w sprawie brak jest jakichkolwiek innych dowodów przemawiających za winą oskarżonej A. B. (1). Wobec takiego stanu rzeczy koniecznym stało się uniewinnienie oskarżonej na podstawie art. 414 § 1 k.p.k.			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. G. (1)	<p>Punkt 2 części dyspozytywnej wyroku</p> <p>Punkt 4 części dyspozytywnej wyroku</p> <p>Punkt 5 części dyspozytywnej wyroku</p>	<p>Punkt 2</p> <p>Punkt 4</p> <p>Punkt 5</p>	<p>Sąd analizując całokształt okoliczności sprawy doszedł do przekonania, że zachodzą podstawy do zastosowania względem oskarżonej M. G. (1) dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary na zasadzie określonej w art. 60 § 2 k.k. Zważyć bowiem należy na fakt, że oskarżona do popełnienia przestępstwa wykorzystwała dane personalne swojego syna, podrabiając jego podpis na wekslu in blanco i innych dokumentach. Mając kontakt z oskarżoną Sąd doszedł do przekonania, że przypisanego jej czynu istotnie dopuściła się ze względu na trudną sytuację rodzinną i materialną z którą na skutek swoistej nieporadności, lekkomyślności i braku konsekwencji zaciągania kolejnych zobowiązań nie była sobie w stanie poradzić. Z tych też przyczyn zdecydowała się niestety nie po raz pierwszy na podejmowanie działań sprzecznych z obowiązującym porządkiem prawnym. Nie można jednak tracić z pola widzenia faktu, że</p>

przestępstwa dopuściła się także na szkodę osoby najbliższej, kwota pożyczki opiewała na raptem 2 000 zł i częściowo została przez oskarżoną spleciona. W tej sytuacji wymiar kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia byłoby po prostu rażąco surowe. Z tego też względu Sąd stosując nadzwyczajne złagodzenie kary wymierzył oskarżonej karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą jednocześnie stosując przepisy ustawy kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dn. 30.06.2015 r warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby. Sąd nie orzekł względem oskarżonej kary grzywny stojąc na stanowisku, iż byłaby to dla niej nadmierna dolegliwość z uwagi na wskazaną trudną sytuację rodzinną i majątkową. W przekonaniu Sądu kara w takim wymiarze jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna ona w dostatecznie dolegliwy sposób wpłynąć na oskarżoną i wdrożyć ją do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Sąd orzekł od oskarżonej M. G. (1) na zasadzie art. 46 § 1 kk obowiązek naprawienia w całości szkody

wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. kwoty 2000 zł. W przekonaniu Sądu Okręgowego pokrzywdzonym w tej sprawie jest przede wszystkim (...) sp z o.o., a nie tylko K. G. (1), ponieważ ten ostatni realnie nie poniósł żadnej szkody materialnej w związku z wyrządzonym przestępstwem. Oczywiście formalnie należy uznać K. G. za pokrzywdzonego przestępstwem. Fizycznie pieniądze zostały wypłacone przez pokrzywdzoną spółkę do rąk własnych oskarżonej M. G. i nie zostały zwrócone. Sąd doszedł do przekonania iż należy zasądzić na rzecz pokrzywdzonego kwotę 2000 zł gdyż taka realnie kwota została pobrana przez M. G. (1). Ponieważ pokrzywdzona firma nie jest bankiem, a instytucją która ma charakter parabankowy Sąd nie zasądził dodatkowo żadnej kwoty tytułem niespłaconych odsetek, zwłaszcza że M. G. spłaciła łącznie kwotę 1268 zł. Jeśli pokrzywdzony będzie rościł dodatkowe pretensje względem oskarżonej wydany wyrok skazujący daje mu podstawę prawną do wystąpienia przeciwko

			<p>M. G. (1) na drogę procesu cywilnego.</p> <p>Sąd na zasadzie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych które służyły do popełnienia przestępstwa. Jednocześnie już w wyroku Sąd określił sposób wykonania tegoż przypadku poprzez pozostawienie tych dowodów w aktach sprawy, jako że są to dokumenty które mogą być przydatne w toku ewentualnego postępowania cywilnego.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt 7 części dyspozytywnej wyroku	Ponieważ sytuacja finansowa oskarżonej M. G. (1) jest bardzo trudna Sąd zwolnił ją z całości od kosztów sądowych, obciążając nim Skarb Państwa. Sąd uznał iż uiszczenie tych kosztów byłoby dla niej zbyt trudne, a ich egzekucja zapewne okazałaby się bezskuteczna.	
1.1Podpis		
SSO Jarosław Poch		